

รู้จักต้นไม้ด้วยผลของมัน

สุภาพ เพลด

ท่านผู้อ่านคงจะเคยได้ยินเพลงนี้ผ่านหูมาบ้าง... “ข้าวเหนียวมันเม็ดขาว ๆ ส่วนข้าวเจ้ามันเม็ดสั้น ๆ (ข้าว) ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า มันก็เป็นข้าวเหมือนกัน...”

หรือเพลง...

“กลม ๆ เขาเรียกมะนาว ส่วนขาว ๆ เขาเรียกมะดัน...”

เพลงเหล่านี้บอกว่า จะรู้จักชนิดของข้าวเหนียวให้ดูที่เมล็ดหรือแท้จริงก็คือ “ผล” ของมัน ซึ่งมีลักษณะยาว ๆ รี ๆ แต่ถ้าเป็นต้นข้าวเจ้า ผลของมันจะสั้นเหมือนผลของข้าวเหนียวอย่างชัดเจน หรือลักษณะของมะนาว หรือมะดันก็บอกไว้ในเนื้อเพลงเช่นเดียวกัน

เมื่อได้อ่านพระคัมภีร์ ใน มัทธิว 7:15-20 ที่กล่าวโดยสรุปว่า เราจะรู้จักต้นไม้ก็ดูจากลักษณะผลของมัน และเราจะรู้จักคนว่าเขาเป็นคนชนิดใดก็โดยดูจากลูกของเขา (ส่วนมากผู้รู้ในยุคของเราตีความหมายว่า “ค่าของคนอยู่ที่ผลของพระวิญญาณ” ซึ่งก็ไม่ผิด แต่ในบทความนี้ขอมองต่างมุม โดยขอบอกว่า เราจะรู้จักพ่อแม่เป็นอย่างไรก็ให้ดูที่ลูกของเขา)

พ่อแม่ที่เป็นนักการพนันจะไม่สามารถสอนลูกไม่ให้เป็นนักการพนัน พ่อแม่ที่ดื่มเหล้าจะสอนลูกให้ดื่มก็ไม่สำเร็จ พ่อแม่ที่ล่วงประเวณีจะสอนลูกไม่ให้ล่วงประเวณีก็ทำยาก “ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา” มัทธิว 7:16)

ภาษิตภาษาอิสราเอลมีอยู่ว่า “กวางกินหมากขามป้อม แล้วไปคาอ่มั่ง (ละ) มั่งบั้งสามมือกระต่ายตาย กระต่ายตายแล้วจอนฟอน (พังพอน) กะเลยเนา จอนฟอนเนาบแล้ว เห็น (อิเห็น) อ้มกะเนาเนา” หมายความว่า... กวางไปกินมะขามป้อม แต่กลับไปติดคอกละมั่ง ละมั่งท้องผูก อยู่มา 3 วัน ทำให้กระต่ายตาย กระต่ายตายแล้ว คนที่เนากลายเป็นพังพอน พังพอนเนาคนเดียวยังไม่พอ ยังพาอิเห็นให้เนาตามไปด้วย” (บิดากินผลองุ่นเปรี้ยว แต่บุตรเข็ดฟัน)

“ต้นไม้ดี ย่อมให้แต่ผลดี ต้นไม้เลวย่อมให้แต่ผลเลว” (มัทธิว 7:17)

คนเรามักเสแสร้งสร้างบุคลิกให้ดูดี โดยเฉพาะเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัวของตัวเอง เวลาพูดคุยหรือโทรศัพท์โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน มักพูดจาอ่อนหวานจนผิดธรรมชาติ แต่เมื่อกลับมาสู่ครอบครัวคนเราจึงจะเผย “ตัวตน” หรือ “เนื้อแท้” ของตัวเองออกมาอย่างอัศจรรย์

ไม่แปลกใจ ที่ศิษยาภิบาลมักแสดงตัวตนออกเต็มที่เมื่ออยู่เฉพาะครอบครัว เรียกได้ว่ามีเวลา “เล่นเป็นตัวเอง” ชะบัง เพราะแทบ ตลอดเวลาได้เล่นแต่บท “ประชาสัมพันธ์ของพระเจ้า” โดยไม่มีสิทธิ์ทำหน้าที่อื่นเลยเลย ก็เลยมาลงกับคนในครอบครัว

“เนื้อแท้” ที่เราเผยออกมาเสมอนั้นแหละ จะทำให้คนในครอบครัว โดยเฉพาะลูก ๆ ซึมซับเอาไปจากเราโดยไม่ฟังคำสอน (อันเลิศลอย) ที่เราได้สอนเขา ซึ่งไม่ได้โทษกรรมพันธุ์ทั้งหมด แต่ทว่าการรับเอา “ภาพลักษณ์” นั้น เกิดจากการซึมซับจากชีวิตสู่ชีวิต แม้จะไม่ใช้ทายาทตามสายเลือดก็ตาม ขอเพียงแต่ได้อยู่ใกล้ชิดกันนาน ๆ หน่อย

ลูก ๆ ของอาจารย์บางคน ไม่มีใครเข้าโบสถ์ ลูกของอาจารย์บางคนกลายเป็นคนเกเร ไม่เอาถ่าน ทั้งที่ลูกพ่อสอนคนอื่นเป็นคั้งเป็นแคว แต่สอนลูกตัวเองไม่ได้ นี่เข้าทำนองที่ว่า “เที่ยวไปดับไฟให้ชาวบ้าน แต่ปล่อยให้ไฟไหม้บ้านตัวเอง” จึงทำให้พอจะคาดคะเนได้ว่า “เนื้อแท้” ของอาจารย์ผู้สอนคนที่แสดงให้ลูก ๆ เขาได้เห็นประจักษ์นั้นเป็นอย่างไรชีวิตของผู้เฒ่าและคำสอน

เหมือนบทกลอนต้องสัมผัสไม่ขัดหูสัมผัสนอก สัมผัสใน ใคร่ครวญดูอาจพอรู้รอไปอีกไม่นาน
พอน้ำากากสวมสอดถูกถอดทิ้ง

เผยตัวจริงให้รู้ดูลูกหลาน

ต้นไม้ดี ออกผลดี ชีวงศ์วาน

ไม่อาจค้านเคืองขัดสังขรรณ

“ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” พระเยซูตรัสไว้ใน ยอห์น 14:19 เมื่อได้เห็นลูกก็เท่ากับได้เห็นพ่อ คนเราอาจจะปกปิดตัวเองได้ชั่วระยะหนึ่ง แต่ความคิดหรือความไม่ดีของคนเรานั้นอาจไม่ได้บันทึกไว้เป็นภาพถ่าย หรือ แถบบันทึกเสียง แต่ว่าอีกไม่นานลูกเราก็จะ “ฉีกหน้ากาก” ของเราอย่างไม่ไว้หน้า โดยการจำลองรูปลักษณ์ของเราออกสู่สายตาสาธารณชน

มารชาดานก็คาดคั้นและทำทายให้พระเยซูเปิดเผยพระองค์ออกมาอย่างช้าแล้วช้าอีก “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า” (มัทธิว 4 ข้อ 3 และ 6) ให้พระองค์สั่งก้อนหินให้กลายเป็นอาหาร และกระโจนลงไปจากหลังคาพระวิหารเถิด แต่พระเยซูไม่หลงกลมารชาดาน กลับอดทนไว้จนกระทั่งมาเปิดเผยพระองค์ว่าเป็นบุตรของพระเจ้าอย่างชัดเจนเมื่อ “เมื่อพื้นดินพระชนม์จากหลุมฝังศพ” ในวันอีสเตอร์แรก หลังจากเสร็จภารกิจจากการไถ่บาปแล้ว (ถ้าพระองค์สั่งก้อนหินเป็นพระกระยาหารเท่ากับเปิดเผยพระองค์ออกมาให้ชาดานรู้ แล้วนี่หรือว่าจะมีภาพการตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของพระองค์?)

“เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผล (ลูก) ของเขา” (มัทธิว 7:20) เราไม่ต้องเสแสร้งทำเป็น
คนมีจิตวิญญาณสูงส่งราวกับทูตสวรรค์เดินดิน หากว่าเราไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง เพราะอีกไม่นาน ความ
จริงจะเปิดเผยออกมาทางลูกของเรา

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 58 ฉบับที่ 315 มีนาคม – เมษายน
2007, หน้า 51-52.